

1-0 Las opiniones

Sin pelos en la lengua

TARDE Y MUY MAL

**Fernando Serrano
Llabrés**

Tal y como estaba previsto en el guión, la ilegal consulta en Catalunya se ha producido, pese a los esfuerzos del Gobierno de la nación para impedirlo. La maquinaria del Estado ha sido inoperante por falta de decisión política.

Por mucho que Rajoy se esfuerce en negarlo, todos hemos visto que muchísimos catalanes han acudido a votar en ese referéndum, sin ningún tipo de control, de censo, de interventores, de legalidad. Donde cualquiera podía votar donde le diera la gana y cuantas veces quisiera. Una parodia de consulta popular, donde el resultado era irrelevante, ya que, como dijo Puigdemont antes de votar, «ya hemos ganado».

Y ese supuesto 90 por ciento de votos a favor no legitima en absoluto lo que era una fantasmada, una fantochada de consulta.

Se han sacado los resultados de la manga, como prestidigitador de la chistera, y ahora ya tienen una excusa con la que declarar unilateralmente la independencia.

La patética comparecencia de Rajoy (más solo que la una) anunciado *urbi et orbi* que el Gobierno «había hecho lo que tenía que hacer» me ha hecho sentir vergüenza ajena.

Tarde y mal, muy mal.

La actuación del Gobierno ha permitido que el efecto bola de nieve nos haya llevado donde ahora estamos. Una sedición como la copa de un pino. Un golpe de Estado, que, por muy anunciado, no ha cogido por sorpresa a nadie.

Y el Estado no ha querido usar las leyes que están contempladas en nuestra Constitución para detener a los responsables de la insurrección y llevarlos ante la Justicia. Ahora ya no pueden.

Y si la actuación de Rajoy y su Gobierno ha sido miserable, la del rey (jefe del Estado), no ha sido mejor. Ambos calladitos y en casa, enviando a las fuerzas de seguridad del Estado a tragarse la patata caliente. Y a soportar la traición de los Mossos d'Esquadra, que les han estado tomando el pelo desde el principio.

Ahí tenéis un evidente resultado de permitir que cada reino de taifas (que es lo que habéis hecho de España) tenga su propia policía. Cría cuervos que te sacarán los ojos.

Se han sacado los resultados de la manga, como prestidigitador de la chistera, y ahora ya tienen una excusa con la que declarar unilateralmente la independencia.

El 23-F el rey paró con su presencia y ejemplo un golpe de Estado. Se detuvieron a los instigadores (Tejero, Milans, etc...), fueron llevados ante la Justicia y pagaron con penas de cárcel su actuación.

Rajoy no quiso aplicar el artículo 155, y la ha pifiado. Rajoy no ha querido fre-

nar con la ley en la mano a los golpistas. Por indeciso, por esconderse y no cumplir con lo que España esperaba de él, ahora pagará las consecuencias. Y hasta sus propios votantes le retirarán su apoyo. Mucho me temo que el haber tenido a Rajoy y a Felipe VI al frente de la nación, traerá la temida ruptura de España.

Rajoy, encerrado en su torre de marfil, no ha sabido ver la que se le venía encima. Y ahora se inventa el que «todo va bien». No podía creerme ayer al escucharle, que pudiera estar tan ciego ante la evidente realidad.

Cuando te ataca una serpiente, no le cortas la cola. Le cortas la cabeza. El Gobierno, vía jueces, ha ido a tocar las narices a los alcaldes, mientras que dejaban tranquilos a los promotores de la rebelión, que hoy celebran su evidente e innegable triunfo. En Catalunya se ha votado. Mal, pero el Gobierno no lo ha impedido. Y ahora a apechugar con las previsiblemente terribles consecuencias. Rajoy, Felipe, ¡iros a casa! por incompetente y no cumplir con vuestra obligación.

Anatomia humana

EL DIA QUE DAVID VA VÈNCER GOLIAT

Jorge Bello

Diumente es van viure vergonyes a Barcelona, una violència policial més pròpia de l'home primitiu que de la persona democràtica i civilitzada. I en van quedar ben tractats, els autors materials i els homes que van enviar-los.

Però jo vull cridar un cop més a recuperar el camí de la pau i de l'harmonia, i de la sana convivència. No és fàcil, prou que ho sé, perquè van actuar amb violència contra unes persones pacífiques.

Això no obstant, cal demostrar-los que estem a la banda de les persones, i no a la turba de l'home primitiu.

La violència també ha estat una tònica ben present de bon matí en diverses poblacions de Catalunya, on també els policies van abusar de la seva autoritat i de la seva força, tot i que són servidors de la comunitat.

La violenta actuació policial i la pacífica resistència de les persones van quedar enregistrades en nombroses fotos i nombrosos vídeos que ràpidament circulaven pels mòbils i per alguns mitjans de comu-

No ha estat el dia de la vergonya, tot i les vergonyes, sinó el gran dia en què David va vèncer Goliat

nicació. Per tant, no hi ha excusa, ni justificació, ni mentida possible.

Igualment, però, l'autoritat popular insistia a voler demostrar, amb paraules que fa temps que van perdre tot crèdit,

que la força uniformada només feia que mantenir l'ordre. Si el català és tossut amb això que vol, i vol la llibertat, el popular és tossut amb això que diu, i diu mentides.

Cap dels dos bàndols, deia fa uns dies, és del tot net i polit. Ahir, però, el bàndol popular va demostrar que la vol guanyar al preu que sigui: si no és amb la raó serà amb la força. Però res es guanya amb la força.

Ni amb la força d'una legalitat impregnada de naftalina i sospitosa d'hipocresia. Aquesta legalitat necessita un canvi, prou que ho sabem, per adaptar-se a les persones, al temps que vivim. La llei sempre és posterior als fets que regula i, per tant, ara ens en cal una de renovada.

També ens cal un canvi de certes persones, perquè van demostrar, a tot el món, que ja no ho són pas. Després dels

fets de Barcelona d'ahir, que els va veure tothom al món, la vergonya és majúscula. El president, el ministre de l'Interior, el que mantenia a Catalunya i d'altres de similar fullam, harien de dimitir.

La vergonya ha estat majúscula, i trobo que el mandat i l'actitud en conseqüència es van veure dictatorials, i ara em pregunto si l'això dictatorial no nés part de l'ordenament genètic.

Admeto que hi ha quelcom de populista i demagògic en la voluntat catalana de dur els catalans cap a la independència, però també s'ha d'admetre que la violència que només busca plantar bandera, tal el que es va veure ahir a Catalunya, és més pròpia de les dictadures que de les democràcies.

Ja està. L'1-O ja ha passat, però quedarà per sempre a les pàgines de la història, i no com el dia de la vergonya, perquè serà millor oblidar-se'n, sinó com aquell gran dia en què David va vèncer Goliat.

Haig d'insistir a dir que el camí que ara hem de recomençar és el camí de la pau, l'harmonia i la sana convivència. Cal que continuï de manera pacífica i pacient, tot i que a partir del dia 2 tal vegada hi haurà certes seqüeles i represàlies, ben pròpies de qui cueja, tossut, somort, la pedra al front.

www.bello.cat/jordibello@gmail.com